

דוח שבועי בנושא הגנה על אזרחים

16 – 20 בינואר 2009

"ראיתי רק חלק קטן מן ההרס. זה מזעזע ומבעית. אלה הם מראות קורעי לב. אני עצוב מאוד ממה שראו עיני היום... עלינו להחזיר את הכבוד הבסיסי כלפי אזרחים. חייבת להיערך חקירה יסודית לגבי המקרים בהם נהרגו אזרחים, מתן הסבר מלא ובמקרה הצורך נטילת אחריות." מזכ"ל האו"ם באן קי-מוון. 20 בינואר 2009.

התפתחויות אחרונות: 21 – 22 בינואר, 2009

סגן מזכ"ל האו"ם לעניינים הומניטריים, ג'ון הולמס, הגיע ב-21 בינואר לאיזור לשליחות בת חמישה ימים, כדי לבחון את הצרכים ההומניטריים ברצועת עזה בעקבות המבצע הצבאי האחרון. ב-22 בינואר ביקר סגן המזכ"ל ברצועת עזה ונפגש עם אזרחים ועם עובדי האו"ם במסגרת הצוות שמונה להערכת הצרכים ההומניטריים ברצועת עזה, ע"י מזכ"ל האו"ם באן קי-מוון. מאוחר יותר באותו יום נועד מר הולמס עם בכירים ישראלים על מנת לדון עימם בסידורים להזרמת הסיוע ההומניטרי הנדרש.

ב-22 בינואר ניפגעו ארבעה פלסטינים מפגז שנורה מספינת קרב ישראלית ששייטה בסמוך לחוף עזה. על פי הדיווח ירתה הספינה לעבר דייגים פלסטיניים. מוקדם יותר, בבוקרו של ה-22 בינואר, ניצת בית כתוצאה מפגיעת פגז שנורה מספינת הקרב הישראלית. לא דווח על נפגעים. עוד דווח כי באותו בוקר ירו כוחות צה"ל בילד פלסטיני ופצעו אותו, ממזרח לעיר עזה סמוך לגבול.

הוכרזה הפסקת אש בעזה; יותר מ-1,300 פלסטינים נהרגו

לאחר שבועות של לוחמה הכריזה ישראל על הפסקת אש חד-צדדית, החל בשעה 2.00 בבוקרו של ה-18 בינואר. מאוחר יותר באותו יום הכריזו גם חמאס ופגלים פלסטיניים נוספים (להוציא את "החזית העממית לשחרור פלסטין") על הפסקת אש חד צדדית מצידם. ישראל הכריזה על נסיגת כוחותיה מרצועת עזה. נכון ל-20 בינואר נשמרת הפסקת האש.

לדברי שר הבריאות הפלסטיני בעזה, מראשיתו של המבצע הצבאי הישראלי ב-27 בדצמבר ועד לשעה 16.00 ב-19 בינואר נהרגו בעזה 1,314 פלסטינים ו-5,300 נפצעו. בין ההרוגים – 412 ילדים ו-110 נשים. מספר הילדים הפצועים עומד על 1,855 ומספר הנשים הפצועות מגיע ל-795. בזייתון, בנפת עזה, נהרגו שני ילדים פלסטיניים נוספים מנפל תחמושת שלא התפוצצה. על פי נתוני מגן דוד אדום סך הפגיעות באזרחים ישראלים עומד על שלושה הרוגים ו-182 פצועים. עשרה חיילים ישראלים נהרגו.

עשרות אלפי עקורים

מרכז אל-מיזאן לזכויות אדם מעריך כי מספר העקורים במהלך המבצע מגיע ל-90,000 נפש, מתוכם 50,000 ילדים. בשיאה של הלוחמה פתחה אונר"א (UNRWA) 50 מקלטי חירום בשביל למעלה מ-50,000 העקורים. אלפים מתושבי עזה חיפשו מקלט אצל בני משפחותיהם. הוועד הבינלאומי של הצלב האדום (ICRC) סיפק אף הוא מקלט, בעיקר בלילה המכונה "ליל הטרור והדרמה", ליל ה-15 בינואר, בו התרחשה לחימה אינטנסיבית. מספר החוסים ב-30 המקלטים ירד מ-29,421 בני אדם ב-19 בינואר ל-18,035 בני אדם בערבו של ה-20 בינואר.

עדכון אודות ההרג בזייתון

לאחר הפסקת האש הצליחו כוחות ההצלה להגיע לאזור זייתון ולחלץ גופות של פלסטינים שנהרגו במהלך הפעילות הצבאית הישראלית. בדוח קודם (ר' עדכון שבועי 8-1 בינואר 2009) דיווח OCHA כי ב-5 בינואר פגעו פגזים של הצבא הישראלי בבניין שבו נאספו קודם לכן, על פי עדויות בפקודת הצבא, 100 פלסטינים. על פי הערכות ראשונות נהרגו בהפצצה 30 בני אדם. במהלך שלוש שעות הפוגה בקרבות ב-7 בינואר חולצו אחדים מהמתים והפצועים, לרבות פצועים שנחשבו הרוגים. בגלל מגבלות הזמן לא הצליחו צוותי הסהר האדום והוועד הבינלאומי של הצלב האדום (ICRC/PCRS) להגיע לכל הבתים. עקב הזמן המוגבל לא נתאפשר מאוחר יותר להגיע למניין בדוק של ההרוגים והפצועים. על פי מספר הגופות שחולצו והמידע שנאסף מאז הפסקת האש, מחיר הדמים שנגבה עומד על 22 בני אדם בני משפחה אחת, מתוכם 9 ילדים ו-7 נשים. שבעה בני אותה משפחה, ביניהם שלושה ילדים, נהרגו באותו איזור בתקריות שונות במהלך המבצע הצבאי.

פגיעות בעובדים ובמתקנים של האו"ם

בשעה 10.00 בבוקר לערך, ב-15 בינואר, פגעו פגזים ישראלים במתחם המרכזי של אונר"א ברצועה ופצעו 3 בני אדם. הפגזים גרמו לדליקה אשר הרסה את הסדנה והמחסן המרכזי, שבו אוחסנו מאות טונות של אספקה ומצרכים מוכנים לחלוקה. המתחם שימש מקלט לכ-700 פלסטינים שברחו מבתיים במהלך הלילה ושהו בו באותה עת. מאוחר יותר הם פונו למקלט חירום סמוך. מזכ"ל האו"ם באן קי-מון כינה את תקיפת מתחם האו"ם "התקפה מזעזעת ולחלוטין בלתי מתקבלת על הדעת כנגד האומות המאוחדות".

ב-17 בינואר פגעו מספר פגזי זרחן בחצר ב"ס של אונר"א בבית לאהיה וגרמו לבהלה בקרב 1,600 האזרחים שמצאו בו מקלט. בעוד הבניין מפונה, פגע פגז נוסף בקומה השלישית של ביה"ס, הרג שני אחים, האחד בן שבע והשני בן חמש ופצע 14 אחרים, כולל אימם של הילדים. אונר"א תובעת לחקור את האירוע.

מאז תחילת המבצע הצבאי הישראלי ב-27 בדצמבר נפגעו למעלה מ-50 מתקני או"ם, 28 מתוכם דיווחו על נזק כבר בשלושה הימים הראשונים למבצע. אונר"א דיווחה כי חמישה מעובדיה נהרגו: אחד מעובדי תוכנית התעסוקה (JCP) וארבעה קבלנים, ו-11 נפצעו: 2 מעובדי JCP ו-4 קבלנים. תוכנית המזון העולמית (WFP) דיווחה על מותו של קבלן אחד ופגיעתם של שניים. מרפאה של אחד מהארגונים הלא ממשלתיים (NGO) נהרסה כליל ומספר מחשבים ניזוקו. דווח על ארבעה אירועי ירי לעבר או בסמוך לשיירות סיוע.

ישראל מודה כי עשתה שימוש בזרחן לבן

לאחר טענות שהעלו ארגוני זכויות אדם ומומחים אחרים, דיווחה התקשורת הישראלית כי הצבא הישראלי אכן השתמש, במהלך המבצע הצבאי בעזה, בשני סוגי תחמושת המכילים זרחן. על פי דיווחי התקשורת בודק צה"ל טענות לשימוש בלתי ראוי באחד מסוגי התחמושת בבית לאהיה. ארגוני זכויות אדם האשימו את ישראל כי השתמשה בזרחן לבן גם במקומות אחרים ברצועת עזה. החוק ההומניטרי הבינלאומי (IHL) אינו אוסר במפורש על השימוש בזרחן לבן, אולם הוא כפוף לכל ההגבלות של ה IHL שמטרתו הגנה על אוכלוסייה אזרחית בעת מלחמה. על פי מספר ארגוני זכויות אדם, בגלל השטח הנרחב שנפגע ובגלל ההשפעות הבריאותיות החמורות, השימוש בזרחן לבן באזורים צפופי אוכלוסייה מנוגד לחוק.

ראש היחידה לכלי נשק של הוועד הבינלאומי של הצלב האדום (ICRC's Arms Unit) מציין כי זרחן לבן "מסוגל לגרום לפגיעות נוראות ומכאיבות או למוות אטי בייסורים". בתי"ח אחדים ומרפאות אחדות בעזה דיווחו כי טיפלו בפצועים עם כוויות חמורות, קשיי נשימה ועוויתות גרון, אשר יתכן ונגרמו ע"י זרחן לבן.

הובע גם חשש כבד מפני השימוש בפגזי 155 מ"מ שנורו ע"י הצבא הישראלי לעבר אזורים מאוכלסים בצפיפות בלב העיר עזה (GAZA CITY). ע"פ ארגוני זכויות אדם פגזים אלה גורמים לפגיעות הדף ולרסיסים עד לטווח של 300 מ', ולכן שימוש בהם בתנאים אלה נחשב על פי החוק ההומניטרי הבינלאומי לתקיפה ללא הבחנה.

התקפות על מתקנים ועל צוותים רפואיים והגבלת גישה של צוותי חילוץ

ב 15 בינואר נפגע ביה"ח אל-קודס, השייך לאירגון סהר האדום הפלסטיני ואשר סיפק באותו זמן מקלט לכ- 500 עקורים פלסטיניים, מפגזים שנורו ע"י ישראל. לפי דיווחי ארגון הבריאות העולמי (WHO) נהרסו כליל בניין המנהלה, כמו גם חדר המיון ואמבולנסים. גג ביה"ח והקומה העליונה נפגעו אף הם. כתוצאה מכך, לא יכול היה ביה"ח להמשיך ולתפקד. באותו יום גם ביה"ח השיקומי אל-וואפא וביה"ח אל-פתא' ספגו פגיעות מהפצצות ישראליות. אירגון הבריאות העולמי (WHO) מדווח כי בין ה-27 בדצמבר ל-20 בינואר ניזוקו 34 מתקנים רפואיים (8 בתי"ח ו-26 מרכזים לטיפול ראשוני (PHC)), 16 אנשי צוותים רפואיים נהרגו ו-22 נוספים נפצעו בעת מילוי תפקידם.

ב 16 בינואר אמר מר מקסוול גיילאר, המתאם ההומניטרי מטעם האו"ם בשטח הפלסטיני הכבוש, כי "מצבם של בתי"ח, עובדי הרפואה והנפגעים מדאיג ומתדרדר במהירות. בתי"ח חייבים להיות מוגנים ולהישאר נייטרליים בכל מצב. חייבת להיות נגישות לטיפול רפואי לאזרחים ולנפגעים". ההגבלות שהוטלו על הגישה של צוותי החילוץ וההצלה אל הפצועים היוותה בעיה מרכזית שאיפיינה את שלושה השבועות של הלחימה, בעיקר לאחר התחלת המתקפה הקרקעית. חומרתן של הגבלות אלו הובהרה לאחר תחילת הפסקת האש ב-18 בינואר, כאשר כוחות ההצלה יכלו סוף סוף להגיע למקומות שהיו קודם לכן מחוץ לתחום. אירגון הצלב האדום (ICRC) דיווח כי במהלך היומיים שלאחר תחילת הפסקת האש חולצו מבין ההריסות 120 גופות. רבות מהגופות היו במצב של ריקבון מתקדם והיוו סכנה בריאותית חמורה. קשה לקבוע כמה מאנשים אלה יכלו להינצל, אילו פונו הפצועים בזמן.

הרס נרחב

עם שיפור אפשרויות הגישה ברצועת עזה מתקבלים דיווחים על הרס נרחב של בתים, כבישים, תשתיות, חממות, בתי קברות, מסגדים, בתי ספר ובנייני ממשל, בעיקר בצפון הרצועה. ממצאים ראשוניים של הלשכה המרכזית הפלסטינית לסטטיסטיקה (PCBS – פלמ"ס) עולה כי 4,000 בנייני מגורים נהרסו כליל ו-17,000 בניינים ודירות נהרסו באופן חלקי. PCBS מדווחת גם על נזק שנגרם למסגדים (23), לבתי ספר, בתי חולים ואוניברסיטאות (25), למטות הביטחון (31), לבנייני ממשל (16) ולבתי חרושת, סדנאות ומוסדות מסחריים (1500). ה-PCBS מדגישה כי אלו דוחות ראשוניים בלבד ומוסיפה לדווח על הרס של שני גשרים, 10 קווי מים וביוב, 10 תחנות חשמל ו-50 ק"מ של כבישים. ה-PCBS מעריכה כי ההפסדים הכלכליים הישירים, בשל נזק לתשתיות ולבניינים והנזק שנגרם לפעילות הכלכלית, מגיע ליותר מ 1.9 מיליארד דולר.

עובדי השטח של מרכז אל-מיזאן מדווחים כי בצפון עזה ובפרברים המזרחיים של GAZA CITY "נעלמו רחובות שלמים". ה-ICRC מדווח כי אזורים מסוימים, כולל חלקים מבית לאהיה, נראים כלאחר רעידת אדמה חזקה – שכונות שלמות נהרסו ללא הכר; בתים אחדים נהרסו עד עפר, אחדים נותרו עומדים, אך בשל הנזק שנגרם להם הפכו למבנים מסוכנים. כבישים נהרסו כליל עד שמכוניות לא יכולות לנוע בהם כלל. שכנים וחברים שלא ראו איש את רעהו במשך שבועות התחבקו בשובם לבתיהם. אחרים נברו בהריסות, מחפשים רהיטים או כלי מטבח שניתן עדיין להשתמש בהם.

הנגישות למזון השתפרה אך עודה קשה

נמשכים הקשיים בנגישות למזון, במהלך התקופה המדווחת. הנגישות לחנויות שופרה לאחר נסיגת הכוחות הישראליים, אך האוכלוסייה ניצבת עדיין בפני קשיים עקב המחסור בשוק במצרכי מזון מסוימים, עליית המחירים ומחסור במזומנים. בין ה-27 בדצמבר ל-20 בינואר סיפקה תוכנית המזון העולמית (WFP) לעזה 3,885 טונות מזון ליותר מ-158,000 נזקקים (43% מכלל מוטביה) וחילקה מזון ל-40,000 פלסטינים נוספים: חלוקת חירום של פיתות בבית חאנון ובבית לאהיה, חלוקת אוכל מוכן ל-13 בתי חולים, וחטיפי אנרגיה שחולקו לחוסים במתקני אונר"א.

בריאות

בתי החולים המשיכו לכרוע תחת זרם הפצועים, והצוות הרפואי היה נתון בלחץ כבד במהלך התקופה המדווחת, כולל לאחר הפסקת האש. ארגון הבריאות העולמי (WHO) מזהיר מפני סכנת התפרצות מגיפות בבית חאנון ובבית לאהיה כתוצאה מזרימת ביוב ברחובות וגופות שטרם חולצו.

בעקבות הפסקת האש חודשה פעילות תחנות החיסון, טיפולי המעקב בנשים הרות והטיפול בחולים כרוניים ב-50 המרפאות של המרפאות לטיפול ראשוני (PHC) של משרד הבריאות (MoH). המעבדות ומרפאות השיניים חזרו אף הן לפעילות חלקית. התחדשו גם פעילויות החינוך לבריאות בכל המרפאות הפועלות. הפניית חולים בתוך הרצועה בין המרפאות לבתיה"ח חודשו רק במקרים של חולים קשים.

חשמל

בתחילת התקופה המדווחת לא היה חשמל לרוב משקי הבית בגלל הנזק לרשת החשמל, אם כי אספקת החשמל שופרה כתוצאה מתיקונים שנערכו ברשת והפעלתה החלקית של תחנת הכוח בעזה. על פי דיווח חברת החשמל העזתית (GEDCO) כ-40% מתושבי עזה נותרו ללא חשמל ול-60 האחוזים הנותרים מסופק חשמל לסירוגין. ציוד וחלקי חילוף עומדים בראש סדר העדיפויות ואספקתם הכרחית על-מנת שחברת החשמל העזתית תוכל לתקן את הנזקים. הצוותים הטכניים של חברת החשמל החלו בעבודה רציפה ב-18 בינואר במטרה להעריך ולתקן את הנזק לרשתות החשמל.

מים ותברואה

לכ-500,000 פלסטינים ברצועת עזה לא היתה גישה למים זורמים בתקופה של ראשית דוח זה, כיוון שחברת המים העזתית (CMWU) לא קיבלה אישור להתחיל בתיקון מערכות המים והביוב. מאז ה-18 בינואר ל-100,000 פלסטינים נוספים יש מים זורמים הודות לחידוש חלקי של אספקת החשמל. חברת המים העזתית החלה בשאיבת מים במספר מקומות ובחלוקת מי שתיה בעזרת ארגונים לא ממשלתיים שונים. מאז ה-18 בינואר עובדים הצוותים הטכניים של CMWU בהערכת הנזקים שנגרמו למערכות המים והביוב במהלך המבצע הצבאי הישראלי ובתיקונם (לפרטים נוספים העוסקים בנושאי מים ותברואה ר' עדכונים מקוונים ("תמונת מצב בעזה מאת המתאם ההומניטרי") המופיעים באתר OCHA www.ochaopt.org

כסף מזומן/נזילות

בתקופה המדווחת נמשכות ההגבלות על העברת מזומנים בין הבנקים הפלסטיניים בגדה המערבית לבנקים ברצועת עזה. הגבלות אלה מנעו מהבנקים לפעול כסדרם ומהרשות הפלסטינית בגדה המערבית לשלם משכורות נחוצות לפקידיה. נמנע גם תשלום שכרם של עובדי אונר"א, כמו גם הסיוע בכסף מזומן שמחלקת אונר"א לעניים המרודים ביותר ברצועת עזה (94,000 מקרי סעד נזקקים).

מעברים

בין ה-16 ל-20 בינואר נכנסו לעזה דרך מעבר כרם שלום 466,5 משאיות טעונות, כולל 293,5 מטענים המיועדים לסוכנויות הסיוע, ו-29 משאיות טעונות דלק תעשייתי הועברו לתחנת הכוח של עזה דרך מעברי כרם שלום ונחל עוז. בנוסף, הועברו דרך נחל עוז 405 טונות של גז לבישול ו-189 מכולות של גרעיני חיטה ומזון לבעלי חיים שונעו באמצעות שריוול המסוע במעבר קרני. ב-18 בינואר הוזרמו 90,000 ליטרים של דלק לנקודת השאיבה של עזה בכרם שלום. באותו זמן נכנסו לעזה דרך רפיח 44 רופאים, 16 אמבולנסים, 27 חובשים ו-28 מכולות של סיוע רפואי עם 213 טונות של ציוד רפואי.

הממוצע היומי של מכולות שנכנסו לעזה בין ה-16 ל-20 בינואר עמד על 137¹ – פי שישה מסך הממוצע היומי של מכולות שנכנסו לרצועת עזה ב-23 בנובמבר 2008. זהו רק חלק קטן מהממוצע היומי של המכולות שנכנסו לרצועת עזה בדצמבר 2005, לפני הבחירות למועצה המחוקקת הפלסטינית (PLC) – 631 מכולות ביום. במאי 2007, לפני תפיסת השלטון ע"י חמאס צנח מספר המכולות ל-475 משאיות ביום.

נפגעים בגדה המערבית; נמשכות המחאות נגד המבצע הישראלי בעזה

ילד פלסטיני נהרג ו-40 פלסטינים נפצעו (לרבות 13 ילדים ו-8 נשים) בהתנגשויות אלימות בין ישראלים לפלסטינים שאירעו בין ה-14 ל-20 בינואר. רוב הנפגעים נפצעו במהלך הפגנות: ילד בן 15 נהרג ו-16 נפצעו (כולל 4 ילדים ו-5 נשים) בהפגנות מחאה נגד המתקפה על עזה. הילד הפלסטיני בן ה-15 נהרג מירי של חיילים ישראלים על מידי אבנים פלסטינים, באזור הנשלט ע"י ישראל בלב חברון (2H). באותו אירוע

¹ בנתונים אלה לא נכללו סחורות שהוכנסו דרך רפיח וכן גז לבישול שנכנס דרך נחל עוז.

נפגעו גם 7 גברים פלסטיניים (ביניהם ילד אחד) מכדורי מתכת מצופים בגומי. נוסף לכך נפצעו 18 איש (ביניהם 8 ילדים) בהפגנות נגד הגדר. במספר אירועים נוספים במהלך החודש הותקפו 6 פלסטינים ע"י חיילים ישראלים.

במרוצת אותה תקופה דווח על 3 שוטרים ישראלים שנפגעו במהלך הפגנות המחאה נגד המבצע הצבאי בעזה ועל מתנחל ישראלי שנפצע מירי ליד התנחלות כוכב השחר בנפת רמאללה. התקשורת הישראלית דיווחה כי המתנחל נפצע מירי שנורה ממכונית בעלת לוחית רישוי פלסטינית.

יולדת עוכבה במשך שעתיים במחסום במזרח ירושלים

בתקופה המדווחת בדוח האחרון עוכבה ע"י חיילים במחסום א-זעים - השולט על הכניסה למזרח ירושלים דרך הגדר - אישה פלסטינית הרה בת 25 מאל-עיסאווייה (ירושלים). האשה, המחזיקה בתעודת זהות ירושלמית והנוסעת במכונית בעלת לוחית רישוי ישראלית, עוכבה במחסום למרות שהודיעה לחיילים כי היא בעיצומם של צירי לידה. במהלך השעתיים בהן עוכבה החלה הלידה. לבסוף שיחררו החיילים את המכונית והאישה ילדה במכוניתה בדרכה לבית החולים והובהלה לחדר מיון.

שלטונות ישראל אטמו את בית המשפחה של מפגע פלסטיני

כוחות הביטחון הישראליים אטמו שתי קומות (בגודל 150 מ"ר כל אחת) בבית בן 4 קומות במזרח ירושלים, השייך למשפחת עלאא' אבו דהים האחראי להתקפה על ישיבת "מרכז הרב" בירושלים במרץ 2008, במהלכה נהרג התוקף ו-8 ישראלים, ביניהם 4 ילדים. הכוחות הישראליים סתמו בבטון את הדלתות והחלונות בשתי הקומות והרסו את הקירות הפנימיים ומילאו את החלל במלט בגובה מטר אחד. הבית נאטם אחרי שבג"צ דחה בראשית ינואר 2009 עתירה נגד הריסת שתי הקומות. (ר' דוח שבועי 1-8 בינואר). בעקבות אטימת הבית 20 פלסטינים נהיו מחוסרי קורת גג.

מתנחלים "מיישרים" שטח ואירועים נלווים בנפת שכם

דווח על התגברות מתח בצפון הגדה המערבית בעקבות "יישור" שטח השייך לכפר קריות (נפת שכם) ע"י מתנחלים לצורך סלילת כביש האמור לחבר בין ההתנחלויות שילה ועלי. ב-14 בינואר נכנסו כוחות צבא ישראליים לקריות והתנגשויות פרצו בין החיילים לבין מידיי אבנים פלסטיניים. במהלך האירוע תקפו החיילים שלוש נשים ועצרו שני בני אדם. האירוע התרחש בעקבות ידוויי אבנים של צעירים פלסטינים לעבר המתנחלים ש"יישרו" את השטח. ב-15 בינואר דווח כי מתנחלים מעלי פתחו בירי לעבר יו"ר מועצת קריות ולעבר שני פעילי זכויות אדם ישראליים שהיו בדרכם לכיוון השטח ש"יישור". לא דווח על נפגעים.

הגדה המערבית: הפקעת אדמות והגבלות גישה

השלטונות הישראליים הוציאו שני צווים להפקעת שטחים בנפת בית לחם: האחד – הפקעת 13.4 דונמים בחוסאן לצורך הקמת הגדר, והשני – הפקעת 10.2 דונמים בכפר נעלין לצורך סלילת כביש שימש את הצבא.

ב-16 וב-17 בינואר, במהלך התקופה הנכללת בדוח, הטילו הרשויות הישראליות סגר כללי על הגדה המערבית שמנע מכל הפלסטינים, כולל בעלי ההיתרים התקפים, להיכנס לירושלים המזרחית - פרט למקרים רפואיים דחופים ולפלסטינים עובדי האו"ם והסוכנויות הבינלאומיות. בצפון הגדה המערבית הוטל עוצר למשך 40 שעות על 4 ישובים פלסטיניים בעקבות אירועים של ידוויי אבנים על כלי רכב ישראליים ודליקה שפרצה במכונית ישראלית.

בתקופה הדוח הציב הצבא הישראלי מחדש, באזור מסאפר יאטה (נפת חברון), 6 מכשולים שהסיר בדצמבר 2008.

עוד בנפת חברון – ב-19 בינואר הוציאו הרשויות הישראליות צו המחייב כל פלסטיני המבקש להגיע לאזור שמעבר למחסום בית יתיר (דרומית ליאטה, חברון) להצטייד באישור מטעם הצבא. זאת בעקבות הכרזת הרשויות הישראליים כי השטח שבין הגדר לבין הקו הירוק הוא שטח צבאי סגור, כפי שדווח בשבוע שעבר.